

Хліборобська рідня, степові мої люди!
Ці привітні слова я не з дому припас —
Серед поля вдихнув з вітровієм у груди,
Виткав пісню із них по дорозі до вас.

Кілометри мигтять... Скільки їх поміж нами?
Не спитаю про це у натруджених трас.
Таж отак промайнуть і літа за літами,
А куди ж я лечу? Я — в дорозі до вас.

Не завидую тим, хто виходить з народу,
Але заздрю тому, хто з народом всякчас.
Осягну його дух, і могутність, і вроду
Не в кубельці м'якім — у дорозі до вас.

Безрух, ситість душі — то спокуса дешева.
Відлітає, мов пил, сухозлотиця фраз.
Тільки діло живе й слова мудрість життєва —
Це так само збагнув я в дорозі до вас.

Може, вчуєте вість: був такий-то... немає...
Я прошу не журби, не сльози про запас.
Ви повірте в мандрівку, яка не минає,
Без печалі скажіть: він — в дорозі до нас.

1974

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

